

PETŐFI-ÁTIRATOK

EMLÉKEZET...

Emlékezet!
Te összetört hajónk egy deszkaszála,
Mit a hullám s a szél viszálya
A tengerpartra vet...
Engedj kicsinyt még
Kapaszkodnom beléd.

SZÉP KEDVESEM

Szép kedvesem, ha majd az oltár mellett
Dobog felém szerelmes kebled!...
S ha majd körülünk apró gyermekek
Mosolyganak, enyelgenek!...
S ha majd fölénk a szemfedő borúl,
S kivisznek, s rajtunk a sír domború!...
S ha majd hozzánk az unokák kijőnek
Szép alkonyán a sárga, csendes ősznek,
S merengve nézik ákáclombjainkat,
Miket fejfánk nál a lég halkán ingat...
S ha majd porod végleg poromba vegyül...
Elfogadsz-é ott is örök szerelmedül?

MONDJÁK, HOGY MINDENIKÜNK...

Mondják, hogy mindenikünk bir egy csillaggal,
S az, akié lehull az égről, meghal.
És így fogy az ember, így fogy a csillag;
Mindegyre omolnak...
A csillag az égről a földre,
Az ember a földről a sírgödörbe.
Hah, majd ha miljom s miljom év lemégyen,
S a földön és az égen
Csak egy ember s egy csillag bujdosik!..
S ha végre ez is leesik!..
Ki fog gondolkodni rajt,
Hogy minek mi értelme itt?